

NO AL PACTO DE LA MONCLOA

El gobierno y los partidos parlamentarios han firmado el Pacto. Un pacto para repartir equitativamente los costos de la crisis, dice Suárez.

A los trabajadores el pacto nos va a costar de inmediato la pérdida de un 10% del poder adquisitivo de nuestros salarios, o sea, regalar a los patronos 400.000 millones de pesetas, además del despido libre para el 5% de la plantilla si no nos resignamos. Para la patronal la reforma fiscal sólo significará el pago de 22.000 millones y el Estado dedicará 60.000 millones al paro, lo que llega para 300.000 trabajadores del millón y medio que hay parados. La diferencia está clara.

La economía del país, el interés nacional, es tan sólo la economía de los capitalistas y del gobierno Suárez que los defiende. Lo que se ha firmado es el pacto social para hacernos pagar a nosotros la crisis de su sistema económico irracional. Este gobierno de la monarquía es nuestro enemigo y hay que decirlo fuerte y claro!

Las contrapartidas no son más que papel mojado. El control de la Seguridad Social, la plena escolarización, impedir la especulación del suelo... ¿Hay alguien que se lo crea? En todo caso ni un solo trabajador ni trabajadora, porque estas palabras las oímos de las mismas bocas desde hace demasiado tiempo.

Pero el gobierno no se ha contentado con eso. Cuando siguen ilegales partidos nacionalistas y obreros, organizaciones de jóvenes, de mujeres, cuando la policía sigue comportándose con la misma brutalidad de siempre y los fascistas asesinan impunemente, cuando los presos "comunes" tienen que suicidarse de desesperación y los torturadores siguen en sus puestos... el gobierno quiere hacernos tragar las viejas muletas de la dictadura para sostener la democracia. Mantenimiento de la Ley de Peligrosidad Social, de la Ley de Orden Público, de las leyes fundamentales del franquismo, reestructuración de la policía y creación de una brigada antiterrorista con poderes especiales... el pacto político. ¡Democracia de la represión, del paro y la miseria!

Pero el gobierno no es el único responsable. Los partidos de la clase obrera que han claudicado, que han participado conscientemente en esta encerrona, el Partido Comunista de España, el Partido Socialista Obrero Español, son aún más responsables delante de los trabajadores y trabajadoras. Así no se defienden los intereses de los millones de trabajadores y trabajadoras que los han votado en las elecciones. El PCE y el PSOE tienen que constituir un bloque parlamentario obrero, llamar a la movilización y exigir un salario mínimo digno, aumento lineal de salarios y pensiones, Amnistía laboral ya y trabajo para todos, seguro de desempleo al 100%, nacionalización de las empresas en crisis, plenas libertades democráticas y nacionales, depuración de los mandos fascistas del ejército, disolución de los cuerpos represivos, etc.

Si el gobierno Suárez defiende los intereses de los burgueses, impongamos un gobierno que defienda los nuestros, que el PCE y el PSOE rompan con el Pacto de la Moncloa, llamen a la movilización y presenten su candidatura de gobierno obrero, en Catalunya que sean el PSC-PSOE y el PSUC que formen Consell Executiu para darnos nuestras reivindicaciones. Que los sindicatos denuncien el Pacto y convoquen una jornada de paro general por nuestras reivindicaciones.

Porque el Pacto de la Moncloa es un ataque a los intereses de los trabajadores y trabajadoras la LCR lo denuncia y llama a toda la clase obrera y a todos sus partidos y organizaciones a la movilización unitaria.

La crisis tiene hoy una salida favorable a los intereses de la clase obrera, distinta de la que nos quieren imponer, defenderla es el objetivo, porque avanzando en la consecución de nuestras justas reivindicaciones nos preparamos para crear mañana la sociedad socialista en que el único interés y legalidad sea el de la mayoría, es decir: el de la clase trabajadora y de todo el pueblo explotado.

Secretariat Nacional de Catalunya de la

LLIGA · COMUNISTA · REVOLUCIONÀRIA

(Quarta Internacional)

NO AL PACTE DE LA MONCLOA

El govern i els partits parlamentaris han signat el pacte. Un pacte per a repartir equitativament el cost de la crisi, diu en Suárez.

Als treballadors el pacte ens costarà d'immediat la pèrdua d'un 10% del poder adquisitiu dels nostres salaris, o sia, regalar als patrons 400.000 milions de pesetes, a més a més del lliure acomiadament per al 5% de la plantilla si no ens resignem. Per a la patronal la reforma fiscal tant sols suposarà el pagament de 22.000 milions, i l'Estat dedicarà a l'atur 60.000 milions, el que només arriba per a 300.000 treballadors del milió i mig que estàn en atur. La diferència és clara.

L'economia del país, l'interès nacional, tant sols és l'economia dels capitalistes i del govern Suárez que els defensa. El que s'ha signat és el Pacte Social per a fer-nos pagar a nosaltres la crisi del seu irracional sistema econòmic. Aquest govern de la monarquia és el nostre enemic i hem de dir-ho alt i fort!

Les contrapartides no són res més que paper mullat. El control de la Seguretat Social, la plena escolarització, impedir l'especulació del sòl... hi ha algú que s'ho cregui? En tot cas però, ni un sol treballador ni treballadora, doncs aquestes paraules les sentim des de fa ja massa temps de les mateixes boques.

Però el govern no s'ha contentat amb això. Quan segueixen il·legals partits nacionalistes i obrers, organitzacions de joves, de dones, quan la policia segueix comportant-se amb la mateixa brutalitat de sempre i els feixistes assassinen impunement, quan els presos "comuns" han de suïcidar-se de desesperació i els torturadors continuen en el seu lloc... el govern vol fer-nos empassar les velles cresses de la dictadura per a sostenir la democràcia. Manteniment de la Llei de Perillositat Social, de la Llei d'Ordre Públic, de les lleis fonamentals del franquisme, reestructuració de la policia i creació d'una brigada antiterrorista amb poders especials... el pacte polític. Democràcia de la repressió, de l'atur i la misèria!

Però el govern no és l'únic responsable. Els partits de la classe obrera que han claudicat, que han participat conscientment en aquest recés; el Partido Comunista de España, el Partido Socialista Obrero Español són encara més responsables davant dels treballadors i treballadores. D'aquesta manera no es defensen els interessos dels milions de treballadors i treballadores que els han votat a les eleccions. El PCE i el PSOE han de constituir un bloc parlamentari obrer, cridar a la mobilització i exigir un salari mínim digne, augment lineal de salaris i pensions, Amnistia laboral ja i treball per a tot-hom, assegurança de l'atur al 100%, nacionalització de les empreses en crisi, plenes llibertats democràtiques i nacionals, depuració dels comandaments feixistes de l'exèrcit, dissolució dels cossos repressius, etc.

Si el govern Suárez defensa els interessos dels burgesos, imposem un govern que defensi els nostres, que el PCE i el PSOE trenquin amb el Pacte de la Moncloa, cridin a la mobilització i presentin la seva candidatura de govern obrer; a Catalunya que siguin el PSC-PSOE i el PSUC els qui formin el Consell Executiu per donar-nos les nostres reivindicacions. Que els sindicats denuncin el Pacte i convoquin a una jornada d'atur general per les nostres reivindicacions.

Perquè el Pacte de la Moncloa és un atac als interessos dels treballadors i les treballadores la LCR ho denuncia i crida a tota la classe obrera, a tots els seus partits i organitzacions a la mobilització unitària.

La crisi té avui una sortida favorable als interessos de la classe obrera, diferent de la que volen imposar-nos, defensar-la és el nostre objectiu, perquè avançant en la consecució de les nostres justes reivindicacions ens preparem per a crear demà la societat socialista en la que l'únic interès i legalitat sigui el de la majoria, és a dir: el de la classe treballadora i de tot el poble explotat.

Secretariat Nacional de Catalunya de la

LLIGA COMUNISTA REVOLUCIONÀRIA

(Quarta Internacional)

